కథ

చినుకులు

ఆకాశం ఉన్నట్టుండి మేఘావృతమైంది. నల్లని మబ్బులు వెండి జరీచీర కట్టుకొని నెత్తిన నీటికుండల్ని మోసుకొస్తున్న కన్నెపిల్లల్లాగా వున్నాయి. ఎండను జయించిన చీకట్లు విజయగర్వంతో దట్టంగా అలుముకుంటున్నాయి. తమ నేస్తాలను చూసిన పిల్లగాలులు ఉల్లాసంతో సయ్యాటలాడుకుంటున్నాయి. తమ ప్రాణమిత్రుల రాకను గమనించి చెట్లు ఆహ్వానిస్తున్నట్లుగా తలలను అటూ ఇటూ వూపుతున్నాయి. మేఘాల పైనుండి దేవతలు పూలజల్లు కురిపిస్తున్నట్లుగా సన్నని చినుకులు టపటపమని నేలరాలుతున్నాయి. అమృత బిందువుల్లా తనపై పడుతున్న వర్షపుజల్లుకు పుడమితల్లి పులకించిపోతోంది. వాతావరణం ఎంతో ఆహ్లాదకరంగా మారింది.

''ఒరే చిన్నబ్బా! పెద్దవానొచ్చేటట్టుంది. మోడమేసింది, చినుకులు రాడా రాల్తావుండాయి. బాయికాడ పాకకిందికి పోదాం పదరా..'' అన్నాడు పరదేశిరెడ్డి కొడుకుతో.

''అవున్నాయనో! మబ్బు గాస్తావుంటే పెద్ద తుఫానే వొచ్చేటట్టుంది. చినుకుల్లో తడిస్తే నీకు పడిశం పట్టాది పద పద'' అంటూ ఇద్దరూ పొలం దగ్గర నూనె కోసం ఎండబెట్టిన ఆముదం గింజల్ని మూటకట్టుకొని బావి పక్కనుండే పూరిపాకలోకి చేరారు.

''తెల్లారినుండి ఎండలో వాడిపోయినావు. ఒళ్ళేట్లా వాల్చు'' అంటూ చిన్నబ్బ పూరిపాకలో నిలబెట్టి వున్న మంచాన్ని వేశాడు.

మంచం మీద పడుకుంటు బయట పడ్తున్న తుంపరను చూసి ఆనందంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోయాడు పరదేశిరెడ్డి. తన గుండెలపై అమృతాన్ని చిలకరించినట్లు పొంగిపోయాడు. సూరు తడిసి చూరునుండి చిన్న చిన్న ముత్యాల్లాంటి నీటిబొట్లు రాలుతున్నాయి. పరదేశిరెడ్డికి ఆ వాన నీటిబొట్లు ముత్యాలంత విలువైనవిగానే కనిపిస్తున్నాయి.

''ఒరే చిన్నబ్బా! మనకు సరైన వానపడి ఎన్నేండ్లయిందిరా? అప్పుడెప్పుడో పదేండ్లకు ముందు పండింది. అప్పుడు పండిన పంటే పంట. అలాంటి పంటను ఇంక చూడగలమా? మన అప్పులు [illegible]పోయ్యి మారా[illegible]'' అంటూ పరదేశిరెడ్డి తన ఒక్కగానొక్క కొడుకును ప్రశ్నించాడు.

''ఏమో నాయనా.. మన బతుకుల్లాగానే బావూ ఎండిపోయ్యింది. ఈ సంవత్సరం బోరునీళ్ళు కూడా అడుగంటిపోయ్‌నాయి. మిషను వాడినా వాడకపోయినా కరెంటోళ్ళకి మాత్రం డబ్బు కట్టాల. ఈ అప్పుల సేద్యం వద్దయ్యా అంటే నువ్వినవు''

''నువ్వు గమ్మునుండరా! భూమి, కన్నతల్లి ఒకటేరా! కన్నతల్లిని ఎవడైనా అమ్ముకుంటాడా! ఒకవేళ అమ్మి పట్నానికి పోయినా ఆ మాయదారి మనుషుల మద్దెన మనం బతకలేంరా!''

''అమ్మేసి అప్పుదీర్చేసి ఏదో కూలీ నాలీ చేసుకోని బతకచ్చు కదా నాయనా''

''దేవుడు కనికరించి వానలు కురిపించాలేగానీ అప్పులన్నీ తీరేదానికి ఎంతసేపురా చిన్నబ్బా!'' అంటూ మంచంపై వత్తిగిలి కళ్ళు మూసుకొని పడుకున్నాడు పరదేశిరెడ్డి.

''వాన పెద్దదైంది. ఎడతెరపిలేకుండా కురస్తావుంది. ఇంత కుంబవృష్టి ఈ మద్దెకాలంలో నేనెప్పుడూ చూళ్ళేదురా చిన్నబ్బా! బాగా కురవనీ! ఈసారితో మన దరిద్రం తీరిపోతాది'' ఆనందంగా అన్నాడు పరదేశిరెడ్డి.

''అడాడా చెరువు కట్టలు తెగిపోతావుంటే.. అయ్యా కొడుకులిద్దరూ యాడేం జేస్తావుండారు! బిన్నే పదండ్రా.. మన చెరువుకట్ట ఏమైందో చూసుకోవాల'' అంటూ పూరిపాక పక్కనే పోతున్న చిన్న గుంపులోనుండి పరదేశిరెడ్డి మామ చిన్నారెడ్డి కేకేశాడు.

''అవున్రోయ్ చిన్నబ్బా.. వాన పడ్తానే సరిపోదు. చెరువుకట్ట తెగిపోకుండా చూసుకోవాల'' అంటూ తండ్రీ కొడుకు లిద్దరూ పూరిపాకలో వుండే గోతాలను నెత్తిన కప్పుకొని గుంపులో కల్సిపోయారు.

''చిన్నారెడ్డి మామా! మన చెరువు చెంద్రగిరి కోటంత బలంగా వుండాదిలే.. ఇట్టాంటి చెరువులు రెండు తెగొచ్చినా మన చెరువుకేం ఢోకాలేదుగానీ.. కలుజు పార్తాదంతే'' అన్నాడు పరదేశిరెడ్డి కొండంత విశ్వాసంతో.

''అన్నా! మనూరి వంకలో నీళ్ళు జోరుగా పోతావుంది. పడమటి దిక్కున వంక దాటనీయడం లేదు. వంకలోకి దిగితే కొట్టుకొని పోయేటట్టుండారు'' అని అప్పుడే అక్కడికొచ్చిన ఆ వూరి తోటోడు గసపోసుకుంటూ చెప్పాడు.

''చీకటి పడ్తావుంది ఇళ్ళకు పోదాం పదండి'' అని అంటూ అందరూ వూర్లోకి వెళ్ళిపోయారు.

★ ★ ★

''అబ్బా! ఏం వానరా నాయనా! వూపిరి తీసుకోకుండా నాలుగు రోజులుగా కురస్తానే వుంది. ఇట్లాగే ఇంకోరోజు గాన పడ్తే ఎల్లవలొచ్చి మొత్తం వూరే కొట్టుకొని పోయేటట్టుందే'' అంటూ సంగటి ముద్దను, కరవాడు పులుసులో అద్దుకొని నోట్లో పెట్టుకున్నాడు పరదేశిరెడ్డి.

''ఇదేంది? ఈ వాన! యిట్లా పడ్తావుంటే ఎట్లబ్బ? మన బతుకులన్నీ అతివృష్టి అనావృష్టితోనే గడిచిపోతావుంది. చెరువు నిండాల వుంటే ఎంతో సంతోషపడ్తి, రెండేళ్ళు కయ్యా కాలవలకు నీళ్ళ కొరతుండదనుకున్నా. వచ్చే డబ్బుతో కూతురి పెండ్లి చేసెయ్యొచ్చని ఆశపడ్నా. రేపన్నా వాన నిలచిపోతే బాగుణ్ణు. అంతా ఆ ఏడుకొండలోడి దయ'' అని నిరాశగా తన భర్త పరదేశిరెడ్డికి కూరను వడ్డిస్తూ కూతురికేసి దిగాలుగా చూసింది బూసెమ్మ.

''నువ్వేం దిగులుపడబాకమ్మా! కయ్య అమ్మేసైనాసరే అక్కపెళ్ళి చేస్తాంలే'' అన్నాడు చిన్నబ్బ తల్లిని వూరడిస్తూ.

''ఒరే అబ్బోడా.. నీకు దేవుడు వెన్నలాంటి మనసిచ్చినాడు. అయినా భూమి పుత్ర అమ్మేస్తే రేపు నువ్వెట్లా బతకతావురా? నువ్వు పదో [illegible] గతి పాసైనా కూడా ఈ పాపిష్టి కరువు వల్ల [illegible] కాలేజీలో చేర్పించలేకపోతిమి. [illegible] చూస్తూ ఇంక నీకన్యాయం చెయ్య[illegible] నాయనా'' అంటూ బాధతో కన్నీళ్ళు [illegible]

కుంది బూసెమ్మ.

''అమ్మా! నేను రె ౼ల కష్టాన్ని నమ్ముక
న్నోడ్ని.. యాడికి పో నా బతికిపోతాన్లే''

''ఆ..మనూరి పిం ాయులు చాలామంది
పనులెతుక్కుంటా ప న్నానికి పొయ్యి అష్ట
ష్టాలు పడ్తావుండారు. ద్దు నాయనా.. మేం
బతికున్నంతకాలం వ్వు కూడా వాళ్ళ
మాదిరే కష్టాలు పడ్తే నేను చూళ్లేనురా. మీ
నాయనకేమో నిన్నిం సదివించాలని ఆశ.
నువ్వే అప్పు సెయ్యే నాయనా అన్నావు''
అంటూ బూసెమ్మ క మకుతో చెప్తోంది.

''మేయ్! బూసెమా . బూసెమ్మా.. బయ
టికి రామ్మే...'' అం ా ఆ వూరి ఆడవ
ళ్ళంతా ఇంటిముందు ంపుచేరి పిలిచారు.

''ఏందక్కా! ఏం రిగింది.. అందరిట్లా
కట్టగట్టుకోని వచ్చినా .'' అంటూ లేచి గబ
గబ వాకిట్లోకి వచ్చింది బూసెమ్మ.

''ఏంలేదే బూసెవ మ్మ.. ఇట్లా వానపడ్తా
వుంటే వూర్లో అంద కి బయమేస్తావుంది.
గంగమ్మ గుడికాడికి పొ య్యి వాన నిలిచిపోతే
రేపు మంగళారం ఏటని కొడ్తామని, అదే
మాదిరి రేపు చెరువుకట్టకి కూడా ఏటని బలి
స్తామని మొక్కుకోని వస్తాం పద'' అని వాళ్ళలో
పెద్ద ముత్తైదువ పాపమ్మ అంది.

''నా చిన్నప్పుడు మా వూర్లో ఇదే మాదిరిగా
వొకసారి వానలొచ్చి ఎల్లవలొస్తే వూరి ఆడో
ళ్ళంతా కలిసి వానదేవుడికి ఇంటికొక హారతి
నిస్తే వాన టపీమని నిలిచిపోయ్యిందని మా
అవ్వ చెప్పేది'' అంటూ గుంపులోనుండి ఒక
కొత్తకోడలు గడ్డం కింద చెయ్యి పెట్టుకొని
ఒయ్యారంగా చెప్పింది.

''చిన్నదైనా దాని మాటెందుకు కాదనాల.. ఆ
పని కూడా చేస్తే పోతాది'' అంది పాపమ్మ.

''సరే..సరే.. ముందు ఎలబారండి పొద్దుపో
తావుంది'' అంటూ తడవకుండా నెత్తిన గొడు
గులు, గోతాలు, గుడ్డలు కప్పుకొని ఆడవా
ళ్ళంతా గంగమ్మ గుడివైపు వెళ్ళారు.

డా. పేటశ్రీ

''ఒరే పర్దేశీ.. నువ్వింటికాడ్నే వుండా''
అంటూ చిన్నారెడ్డి పిలిచాడు.

''అవును మామా.. ఈ వాన్లో యాడికి
పోతాం! ఇప్పుడే మనూరి ఆడోళ్ళంత కలిసి
గంగమ్మ గుడికి పోయినారు. అంటే.. అయి
యుంటాదిలే! ఈ పాటికి తిరిగొచ్చేస్తా
రనుకుంటా''

''అవున్రా! వూర్లో వుండే కొంత
ముసిలి ముతక భజన గుడికాడికి పొయ్యి
దీపాలు పెట్టి వాన నిలిచిపోవాలని భజనలు చేస్తా
వుండారు. నేను అక్కడ్నించే వస్తావుండా.
నువ్వెక్కడుండావోనని ఎదుక్కుంటా వస్తా
వుండా''

''ఎందుకు మామా.. ఈ వొయిసులో
స్తావుండావు? ఏదైనా జొరం..గిరం వస్తే
ఎట్లా? ఆ గొడుగు నాడబెట్టి యి
కూచో''

''ఏందోరా.. కదలకుండా యి
కూచ్చోను మనసుండ్లా. ఈ వానేమో
ముంచేసేటట్లుండాది. చూస్తావుంటే

ఆశలు అడియాశలై పోయేటట్టుండాది''

''అదే మామా! చూడు.. ఇంకా సాయంత్రం కాలా అప్పుడే చిమ్మ చీకట్లు ముసురుకున్నాయి. ఒక పక్కన యీదర గాలులు, ఇంకో పక్కన బోరుమని వాన, వాతావరణం చూస్తే బయంకరంగా వుండాది. ఇంక తెల్లారిందాకా ఎవురింట్లో వాళ్ళు ముడుచుకోవాల్సిందే ..మ్మన.. అంతంటే మనమేం జెయ్యగల్తాం...

ఆ దేవుడు ఎట్లా బెడ్తే అట్లా జరుగుతాది. నువ్వింటికి పొయ్యి ఇంత తిని పడుకో మామా'' అన్నాడు పరదేశిరెడ్డి.

జలపాతం కింద ముద్దగా తడిసి నానిన పుష్పంలా వుంది వూరు. ఉన్నట్టుండి మెరిసే మెరుపుల్లో పల్లె మిణుగురు పురుగులా తళుక్కుమంటోంది. బిక్కుబిక్కుమని గడిచిన రాత్రి తూరుపు వెలుగు రేఖల్ని చూసి పారిపోయింది. చెట్ల మీద పక్షులు కిలకిల రావాలు చేస్తూ తడిసి బరువెక్కిన రెక్కల్ని టప టప

బ్రేక్‌నిస్తుందా?

'ఐ లవ్యూ రస్నా' అంటూ అందర్నీ ఆకట్టుకున్న అంకిత 'లాహిరి లాహిరి లాహిరిలో' ద్వారా అల్లరిపిల్లగా వెండితెరపై దర్శనమిచ్చి మెప్పించింది. ఆ తరువాత 'ధన లక్ష్మీ...ఐ లవ్‌యూ'లో ఎక్స్‌పోజింగ్ నటనకి అవకాశం ఇచ్చింది. కొత్త చిత్రం 'ప్రేమకోసం' పావనీ కళ్యాణ్ పై ఎన్నో ఆశలు పెట్టుకుంది. ఆ చిత్రం ఆమెకి మరో బ్రేక్ నిస్తుందా అని అంతా ఎదురుచూస్తున్నారు.

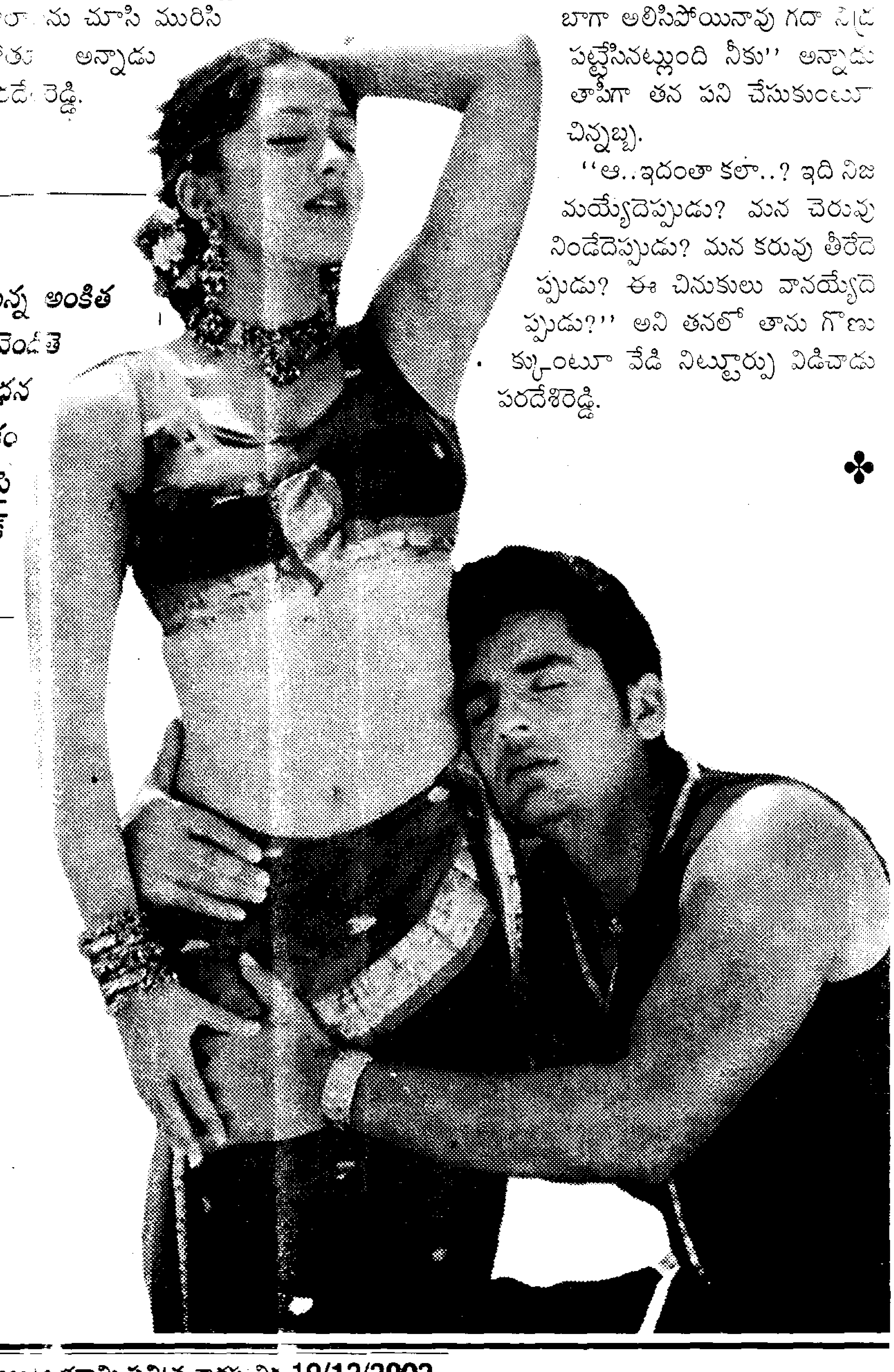

లాడిస్తూ ఆరబెట్టుకుంటున్నాయి. హాయిగా ఆకాశంలోకి ఎగరడానికి సిద్ధమౌతున్నాయి. చెట్లు కొత్త పెళ్ళికూతురి ముఖారవిందంలాగా కిలకిలలాడుతూ పచ్చదనాన్ని కనపిస్తున్నాయి. మబ్బు విడిన ఆకాశం అద్దంలా మెరిసిపోతోంది. మంత్రం వేస్తే ఆగిపోయినట్లు వాన హఠాత్తుగా నిలిచిపోయింది.

''ఒరే పర్దేశీ! వాన పూర్తిగా నిలిచిపొయ్యింది. బయటకు రారా.. చెరువుకాడికి పోదాం'' కేకేసి పిలిచాడు చిన్నారెడ్డి.

''ఒక్క నిమిషం వుండు మామా వచ్చేస్తా వుండా'' అంటూ చేత కర్రబట్టుకొని, కాలికి చెప్పులేసుకుని ఇంటిబయటకొచ్చాడు పరదేశిరెడ్డి.

''మొత్తానికి దేవుడి దయవల్ల వాన రాత్రి నుంచే మొదలైంది. ... ...'' అంటూ వూరి వాళ్ళంతా కలిసి చెరువు దగ్గరకెళ్ళారు.

''చెరువు నిండుగర్భిణిలాగా ఎంత సొంపుగా వుందో చూడు మామా'' అన్నాడు పరదేశి సంతోషంతో ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతూ.

''అవున్రా పర్దేశీ! మన చెరువు కలుజు పార్తా వుంది గంగమ్మ గజ్జెకట్టి గల గలా ఆడ్తావున్నట్లుందిగదా..'' అన్నాడు చిన్నారెడ్డి నీటిలా వురకలేస్తున్న మనసుతో.

''అవు మామా! మన వూర్లో ఇంక అందరి కష్టాలు తీరిపొయ్యినట్లే. బావుల్లో వూట బాగా వచ్చింది. మన వూరి చుట్టూ వుండే వాగులు, వంకలు, ఏర్లూ అన్నీ బాగా పారినాయి. ఇంక ఎవురింట్లో కూడా ధనలక్ష్మి, ధాన్యలక్ష్మికి కొదవుండదు'' అని చెరువుకట్ట మీద నుండి తమ పొలాలను చూసి మురిసిపోతూ అన్నాడు పరదేశిరెడ్డి.

''అబ్బ! వాన నిలిచిందో లేదో అప్పుడే ఏం ఎండరా నాయనా.. అందుకే మబ్బిడిచ్చిన ఎండ చానా తీక్షణమని పెద్దోళ్ళన్నారు'' అని విసుగ్గా గొణిగాడు పరదేశిరెడ్డి. చురుక్కుమనే ఎండ పాక సందుల్లోంచి సూటిగా ముఖంపై పడడంతో మంచి నిద్రలో వున్న పరదేశిరెడ్డికి చటుక్కున మెలకువ వచ్చింది.

ఎదురుగా చెట్టుకింద కూర్చొని ఏకాగ్రతగా నారతో దారం పేడుతున్న కొడుకును చూసి ''ఒరే చిన్నబ్బా! వాన కురవలేదా'' అని ఆదుర్దాగా అడిగాడు పరదేశిరెడ్డి.

''యాడ వాన నాయనా! మబ్బు మోడంగా వుండి రెండు చినుకులు రాలాయంతే. నువ్వేమో మంచి నిద్రలోకి జారుకున్నావు. బాగా అలిసిపోయినావు గదా నిద్ర పట్టేసినట్లుంది నీకు'' అన్నాడు తాపీగా తన పని చేసుకుంటూ చిన్నబ్బ.

''ఆ..ఇదంతా కలా..? ఇది నిజమయ్యేదెప్పుడు? మన చెరువు నిండేదెప్పుడు? మన కరువు తీరేదెప్పుడు? ఈ చినుకులు వానయ్యేదెప్పుడు?'' అని తనలో తాను గొణుక్కుంటూ వేడి నిట్టూర్పు విడిచాడు పరదేశిరెడ్డి.

✤